

[Glensgård]

havde stort set kun genbeskikkelsen og i øvrigt sørget for, at de nye partier kom til.

Jeg synes, det skal stå helt klart, at skatteministerens forgænger, Jens Kampmann, ud over at foretage genbeskikkelser også foretog udnævnelser, fra sit eget parti eksempelvis. Nu var det tilfældigvis ikke det, der var mest overrepræsenteret, men derimod et andet af de såkaldt gamle partier, som er blevet overrepræsenteret nu, hvor spærregrænsen er ved at nærme sig for det pågældende parti.

Det er selvfølgelig meget godt, at hr. Karl Nielsen siger, at engang ude i fremtiden, sådan når hr. Karl Nielsen har fået langt skæg igen, kunne man forestille sig at de forskellige partier havde fået en rimelig repræsentation.

Der er i forslaget opregnet, hvordan det er ordnet i de forskellige råd, og det ses deraf, at flere små partier: venstresocialisterne og kristeligt folkeparti, overhovedet ikke er repræsenteret. Det finder vi urimeligt, ikke fordi vi sympatiserer med kristeligt folkeparti eller venstresocialisterne i denne sal, men det er der altså nogle mennesker ude i befolkningen der gør, og som gode demokrater mener vi, at det er noget, der skal tages hensyn til.

Vi har fået tilranet os lidt flere pladser forholdsvis end nogen af de små partier ved en aktiv indsats over for skatteministeren. Skatteministerens forgænger, Jens Kampmann, min gruppeformand og jeg havde et møde angående udnævnelse af skatterådsmedlemmer, og det skal ikke være nogen hemmelighed for offentligheden, at vi dér forsøgte at presse skatteministeren så meget som overhovedet muligt, for at vi kunne få nogle af de pladser. Det skal heller ikke være nogen hemmelighed, at vi indgik en handel med skatteministeren, således at han fik en god partifælle ind ét sted, mod at vi fik to pladser et andet sted. Det var en god handel for os – det var dobbelt gevinst igen – men vi finder det faktisk bare ikke rimeligt, at besættelser af sådanne pladser skal foregå ved sådanne studehandlere. Vi mener, det må være befolkningen, som er afgørende for, hvorledes sådanne pladser skal besættes, i forhold til den overbevisning, de nu har, og det nemmeste sted, vi kan se det, er faktisk et folketingsvalg. Vi kan jo dårligt begynde at drage Observa- eller Gallup Institutet ind i besættelse af de pladser.

Når vi har taget fat på det, er det ikke, fordi vi ikke mener, der skal ske et løbende arbejde inden for de forskellige råd, det mener vi der vil være under alle omstændigheder, for vi forudser rent faktisk ikke, at socialdemokratiet bliver decimeret fra nogle og tres mandater ned til fire mandater i løbet af en enkelt sæson; det mener vi vil være en årrække. Derfor vil socialdemokratiets medlemmer naturligvis få dette fortløbende arbejde i de råd, de er udnævnt til. Vi mener heller ikke, det står lige for døren, at venstre nærmer sig spærregrænsen, så de vil altså have medlemmer udpeget i de forskellige råd, således at de kan fortsætte det arbejde, som nu er i gang i de pågældende råd.

Der er altså kun tale om en demokratisering, og jeg skal da ikke undlade at udtrykke forundring over, at socialdemokratiet som sådant ikke ønsker en demokratisk proces. Vi er altså demokrater og må respektere, at socialdemokratiet er det største parti og dermed også skal have de fleste pladser. Vi må også respektere, at det radikale venstre endnu eksisterer som parti og også skal have nogle pladser. Vi finder det bare ikke rimeligt, at de får pladser i forhold til dengang, da man havde Hilmar Baunsgaard til at holde partiet oppe. Jeg er skuffet på mit partis vegne over, at skatteministeren ikke vil demokratisere denne proces.

Fogh Rasmussen (V):

Lad mig sige med det samme, at venstre ikke kan støtte dette beslutningsforslag. Forslagsstillerne kalder det forslag til folketingsbeslutning om demokratisering af udpegningen af skatteråds- og amtsligningsrådsmedlemmer osv. I virkeligheden er der jo allerede tale om en demokratisering af hele skatteadministrationen derved, at vi gennem skatteråd, amtsligningsråd osv. har fået lægmandselementet ind, sådan at skatteadministrationen ikke bliver ensidigt bureaukratisk.

Nu foreslår fremskridtspartiet, at der skal tages rent partipolitiske hensyn ved udpegningen af medlemmer til skatteråd og amtsligningsråd samt formænd for skatteråd, amtsligningsråd, vurderingsråd og skyldråd. I sin yderste konsekvens vil fremskridtspartiets forslag medføre, at der mindst hvert fjerde år skal ske nybesættelser i disse råd, sådan at rådenes sammensætning til enhver tid vil af-